

Broj 11 - Listopad 2017

Nogometaš

OLIN KRAJ ZA NOVI VATRENI POČETAK

Legendarni napadač Vatrenih zaključio aktivnu karijeru i ušao u stožer Zlatka Dalića. Prva misija je SP 2018

LUKA MODRIĆ
POTVRDA NAJSLAVNIJEG
NOGOMETNOG HRVATA

REVOLUCIONARNA METODA
LIJEČENJA HRSKAVICA
SPAS ZA SPORTAŠE

ZLATKO DALIĆ
VRATIO U ŽIVOT
VATRENE

KAMP HUNS-a
VRATIO NOGOMETU
90% NEZAPOSLENIH IGRAČA

- 4 THE BEST: dodijeljene nagrade najboljima
- 7 Luka Modrić: priča o talentu svjetske klase
- 8 Ivica Olić: život nakon umirovljenja
- 10 Doc.dr.sc. Damir Hudetz: (r)evolucija u ortopediji
- 12 Ante Mitrović: osobno iskustvo liječenja hrskavice
- 13 Dan aneurizme mozga
- 14 Konferencija "Utjecaj sporta na psihofizičko zdravlje"
- 17 FIFPro Women's World 11
- 18 Ženska nogometna konferencija u Amsterdamu
- 20 HUNS-ova pomoć Ivanu Tomečaku
- 21 Upis na UCN i Sportfest
- 22 Kroz Kamp do kluba
- 24 Debi Zlatka Dalića
- 26 Sudbina Hrvatske opet u doigravanju

4

10

22

Foto: Drago Sopta

24

8

Foto: Blick

BITKE IZMEĐU UKRAJINE I RUSIJE

Naslov bi mogao zvučati u nekoj drugoj, ljudski kudikamo tužnoj realnosti, ali je stvar ipak zbilje našeg nogometa. Dok smo se pripremali za 11. broj Nogometaša došlo je do loma u HNS-u odnosno reprezentaciji zbog slabih ovogodišnjih kvalifikacijskih rezultata. Smijenjen je zato izbornik pred posljednju utakmicu u grupi, u Kijevu, gdje je umjesto Ante Čačića sa imperativom pobjede otputovao Zlatko Dalić. Izbornik bez ugovora, plaće, ali sa puno dobre vjere i strasti preko noći je bukvalno osovio na noge, činilo se, ispuhanu reprezentaciju te je ona trijumfalno prvi puta pobijedila u Ukrajini. Tako su se Vatreni izborili za peto doigravanje u povijesti, a ždrijeb im je dodijelio neugodnu Grčku. Nadamo se, unatoč težini suparnika, kako će Hrvatska i peti puta prebroditi play-off i tako izboriti nastup na petom svjetskom prvenstvu, u Rusiji...

Mnoge se bitke vode u razdoblju koji je imao početnu točku u početku nadigravanja s Ukrajincima u grupi, a kada se još nije moglo nazrijeti da će i nas i njih zeznuti Islandani i direktno izboriti prvi SP. Ne bismo u uvodu zamarali svim tim našim doživljajima negativnosti koje opterećuju domaći nogomet, natjecanje, pravnu regulativu, status igrača, manjak novca i uvjeta za rad, oskudicu gledatelja i upitnost perspektive. Slučaj Istra 1961, gdje je u tri godine i druga privatizacija zaključena neuspjehom i neizvjesnošću klupske budućnosti, dovoljno je simboličan glede muka koje živi većina domaćih klubova... Mi ćemo se ipak osvrnuti na pozitivne, jer HUNS je sa svojim aktivnostima usmjeren na rješavanje teškoća nogometa(ša) u kontekstu briga za što bolji status igrača (članova), a ne na evidentiranje istih te pridruživanje koloni onih koji

samo nešto konstatiraju. Ključne su akcije i doprinosi da se stvari mijenjaju...

Posebno je HUNS ponosan na jednu izvornu akciju sindikalnog značaja, a to je organizacija Kampa za igrače bez ugovora i regionalnog turnira. Tako je i ovog ljeta bilo učinkovito druženje, jer je 90% igrača dobilo novi angažman. To samo potiče upornost i jača motivaciju da Kamp i dalje u sinergiji sa FIFPro-om dižemo na više razine, za boljitak naših nogometaša, samim time i nogometa.

Dosta prostora smo dali ženskom nogometu, koji je u ekspanziji. Isto tako posvetili smo dužnu pažnju iznimno važnim temama o zdravlju i prevenciji, revolucionarnim metodama liječenja osteoporoze dr. Hudetza, obilježavanju Svjetskog dana mentalnog zdravlja i konferenciji o utjecaju sporta na psihofizičko zdravlje. Nismo zaboravili ni teme o statusu nogometaša, nužnosti njihova obrazovanja. U prostoru naših poznatih nogometaša, imamo ekskluzivni razgovor sa svježim umirovljenim Ivicom Olićem, koji se obrazuje na Akademiji trenera i uključuje u stožer Zlatka Dalića. Naposljetku, da ne bude uvijek u na početku, ali nikako ne manje važno, Luka Modrić je opet u glasovanju svih članova FIFPro-a (i našeg dijela, HUNS-a), izabran u najbolju jedanaestoricu svijeta. Kao i lani, tako će Modrić ove godine biti laureat na FIFA-inom The Bestu i upisati sebe i hrvatski nogomet na kartu najelitnijeg dijela globalnog nogometa. To su fantastične stvari za našu malu stvarnost, ali i oni faktori koji mogu utjecati da se domaći nogomet bolje organizira, uspješnije funkcionira i jednostavnije bude rasadnik velikih talenata i kvalitetne sportske priče.

Impressum

Godina 3 / broj 11
Listopad 2017

Nogometaš

Glasilo Hrvatske udruge
"Nogometni sindikat"

Izvršni urednik: Mario Jurić
Vanjski suradnici: Robert Matteoni,
Mladen Bariša
Lektorica: Olivera Peroli Žodan
Grafika i dizajn: Drei Design
Tisak: Znanje d.o.o.

NOGOMETAŠ IZLAZI
SVAKA TRI MJESECA

DRUGO, JOŠ GLAMUROZNIJE IZDANJE FIFA THE BEST, POTVRDILLO JE KAKO JE OVIM FORMATOM SVJETSKA KUĆA NOGOMETA IZBOR NAJBOLJIH PODIGNULA NA (PUNO) VIŠU RAZINU. DIJELOM I ZAHVALJUJUĆI NAŠIM LJUDIMA

THE BEST

FIFA FOOTBALL AWARDS 2017

MODRIĆ MAJSTOR NA POZORNICI, BOBAN MAJSTOR CEREMONIJE

Stvari započnimo, ajmo reći, malo subjektivno. Samo malo, ali neka. U Hrvatskoj se vrlo često osjeti kompleks manje vrijednosti. U našoj se zemlji društvo često zaboravlja svoje uspjehe. Kod nas je sasvim normalno, iako je svugdje to nenormalno, omalovažavati svoje velikane.

U nogometu je Hrvatska, iako zemlja od 4,2 milijuna stanovnika, globalna sila. Imamo fantastične pojedince u najvećim

klubovima, imamo odličnu reprezentaciju koja se može u svojoj povijesti dičiti brončanom medaljom sa svjetskog prvenstva. I to kao debitanti. Kapetan te reprezentacija bio je, i ostati će Zvonimir Boban...

U fantastičnoj večeri u Londonu, gdje je FIFA organizirala drugo izdanje svog lani utemeljenog izbora najboljih pojedinaca svjetskog nogometa, Hrvatska je imala i te kako zapaženo mjesto. Prije svega ćemo

istaći činjenicu da je kompletnu „novu priču“ The Best, nastalu nakon zaključenja suradnje FIFA i France Footballa oko Zlatne lopte, osmislio Zvonimir Boban! Kao prvi suradnik predsjednika FIFA, Giannia Infantina, kapetan brončanih zadužen je za sve aktivnosti koje se tiču tehničkog dijela nogometa. Izbor najboljih u sezoni jedna je od tih aktivnosti. Boban je prošle godine, prilikom prvog The Besta, održao organizacijsku strategiju prilično brzinski, jer su neki okviri manifestacije bili već prije

postavljeni. No, već nakon uspješnog prvog izdanja The Besta, Boban nam je kazao... -Bilo je solidno, ali od iduće godine biti će to sasvim nešto drugo, na puno višoj razini! Nogomet je najpopularniji sport na svijetu. Najvažniji faktori njegove snage su uvijek bili i ostaju igrači, treneri i dakako navijači. Za njih se nogomet igra, bez njih nogomet nema smisla. Zato ćemo objediniti sve te aktere u jednoj drugačijoj vrsti vrednovanja, čija će osnova biti da se slavi nogomet...”

Sve što je Zvone Boban najavljivao to se na najbolji mogući način potvrdilo u drugom izdanju The Besta, koji je održan u Londonu, u prestižnom Palladiumu. FIFA je tamo okupila mnoštvo bivših i sadašnjih velikana nogometa, igrača, trenera, dužnosnika ali i predstavnike navijača, pa brojne VIP goste iz svijeta filma, glazbe, medija. Po mnogočemu je manifestacija odisala atmosferom Oscara, a senzacionalno dobar koliko jednostavan bio je moderator večeri, poznati glumac i zabavljač Idris Elba. Glamur na najvišim razinama, ali opet sa obrisima izvorne atmosfere nogometa, kojoj su doprinijeli i navijači na gornjoj etaži amfiteatra Palladiuma kako svojim skandiranjima i upadicama, tako i „stadionskim“ aplauzima. Bila je to odlična ideja organizatora, jer se ovakve manifestacije znaju pretvoriti u

LUKA NAZIONALE JOŠ JEDNOM JE POTVRDIO PRIPADNOST NAJELITNIJEM RAZREDU SVJETSKIH NOGOMETNIH KLASA

DOVOLJNO JE SAMO REĆI – MODRIĆ!

Jedan detalj znao se i prije ove večeri. Kapetani reprezentacija glasali su za igrače koje smatraju najboljim u prošloj sezoni. Najbolji igrač svijeta i u ovom glasovanju, kao i prošle sezone, četverostruki dobitnik Zlatne lopte, Cristiano Ronaldo, za najboljeg je proglasio Luku Modrića. Njemu je dao svoj prvi glas, a potom Sergiu Ramosu i Marcelu. Ok, glasovi su subjektivni kada se daju klupskim suigračima, ali tako radi i Messi, pa u tom kontekstu nije to presudno. Ključno je iz našeg fokusa da je Ronaldo prvog odabrao baš Modrića, a ne recimo kapetana u Realu Sergia Ramosa ili sjajnog brazilca Marcela. Znak je to velikog respekta kojeg CR ima prema kapetanu Hrvatske, odnosno svom suigraču u Realu...

Luka Modrić je u Londonu bio kao kod kuće. Bukvalno, jer je u engleskoj metropoli i jednom od najvažnijih svjetskih velegrada živio 4 godine. Kakav je dojam ostavio kao zvijezda Tottenham Spursa dovoljno svjedoči potražnja tamošnjih medija kako u večeri The Besta tako i proteklih dana, kada se njegov Real sastajao sa Spursima u Ligi prvaka. Drugi simbolički osjećaj da je kod kuće ogleda se u trećem uzastopnom uvrštenju u najbolju momčad svijeta. Više nije vijest da je Modrić u prvih 11, nego bi vijest bila da nije izabran. Činjenica da o uvrštenju najboljih 11 na svijetu odlučuju nogometaši iz cijelog svijeta (preko 26 tisuća glasova u 71 zemlji) šlag je na torti ovakvih priznanja. -Počasćen sam i ovim izborom u najboljih 11 kao i prošle godine. Emocija je uvijek ista, jedinstveno zadovoljstvo i ponos. Imali smo nevjerovatnu sezonu u Realu, osvojili dva velika trofeja, a osim obrane titule prvaka Europe, u čemu smo prvi uspjeli, posebno sam sretan što sam osvojio prvi španjolski naslov otkako sam u Realu...” - kazao je Luka Modrić, koji se u London Millenniumu, ozarena lica pojavio uz suprugu Vanju,

sa kojom je prije dva tjedna dočekao treću roditeljsku sreću, Sofiju (već imao sina Ivana i kćer Emu). Definitivno velika godina za Modrića, kojem za potpuno profesionalnu sreću sada nedostaje osiguranje plasmana Hrvatske na svjetsko prvenstvo u Rusiju, kroz doigravanje sa Grčkom.

Što još reći o nogometnim kvalitetama Luke Modrića a da se ne ponavlja uvijek ista priča? Ne treba zapravo više ništa objašnjavati, dovoljno je samo reći Modrić. On je uspio ono što niti jedan hrvatski igrač nije napravio u 25 godina hrvatske samostalnosti – u kontinuitetu osvaja trofeje, sa momčadi i individualno, a u tom nizu on je jedan od ključnih igrača najvećeg kluba na svijetu. Takve zasluge, kao i privilegije može imati samo genij nogometa, a Modrić definitivno jest jedan od takvih. Igrač koji je epohalno obilježio globalni nogomet, utvrđujući „svoje“ kriterije uspješnosti veznog igrača. Upravo zato njegovo mjesto na pozornici Millenniuma, u najelitnijoj grupi nogometnih genijalaca majstora današnjice, samo je potvrda koliko je veliki igrač. Kapa mu do poda.

monotoni slijed dodjela nagrada, bez odgovarajuće atmosfere. Red glazbe, red humorističkih komentara Elbe, red izjava brojnih zvijezda u gledalištu, sjajni spotovi na velikom video zidu, čak i holywoodska prezentiraca, odnosno velška glumačka zvijezda Catherine Zeta Jones, engleski joj kolega Patrick Stewart i drugi, sve skupo je doprinijelo u intenzivnom i zanimljivom tonu. Vrijeme je proletjelo a dodijeljeno je toliko važnih i najvažnija nagrada...

Upravo je i trofej The Best još jedan hrvatski prilog ovom glamuru koji će, sudeći i po reakcijama oduševljenih igrača i ostalih aktera, postati nezaobilazna stanica i žudnja aktera nogometnog svijeta da budu dio te priče. Naime autor The Besta je naša umjetnica Ana Barbić Katičić, koja je sa velikim zadovoljstvom prihvatila poziv Zvonimira Bobana da izradi 6,4 kilograma težak trofej koji je pun simbolike. Lopta na vrhu predstavlja povijest nogometa i FIFA-e te je figurativni izraz štovanja tradiciji najpopularnijeg sporta...

Dakako da naše zadovoljstvo ne bi bilo tako kvalitetno ispunjeno da nismo imali, opet, svog aktivnog aktera na pozornici London Milleniuma. Dok je ceremonijal master iza kulisa bio njegov tinejdžerski idol i nogometni uzor Boban, u prvim redovima slave, u pratnji supruge Vanje uživao je i Luka Modrić. Njegov treći po redu izbor u najbolju momčad godine, a po izboru FIFPro-a 26622 nogometaša iz 71 zemlje svijeta, još je jedna u nizu potvrda epohalne vrijednosti i globalne slave 32.godišnjeg nogometnog virtuozu...

U ime HUNS-a, koji je proveo hrvatski dio glasovanja, uz pomoć klubova i igrača prve i druge HNL, u London Milleniumu su gostovali, zapravo bili i aktivni promotori naše nogometne priče, predsjednik Dario Šimić i tajnik Mario Jurić. Logično je da su prvo čestitali Modriću, zasad i jedinom (stalnom) laureatu pet godina izbora Nogometaša Hrvatske. No, čelnici HUNS-a družili su se sa svim VIP gostima ovog sjajnog događanja, među kojima su bili i brojni Šimićevi suigrači iz vremena igranja u Interu, Milanu i Monacu, odnosno suparnici iz raznih reprezentacija...

Popis nagrađenih smo izdvojili u okviru. Spomenuti ćemo glavnog lika drugog The Besta, odnosno uspješnog branitelja prvog izdanja tog trofeja, Cristiana Ronaldo. Portugalac je oličenje potpune sreće. Osvojio je drugi put zaredom Ligu prvaka, nakon 4 godine i naslov prvaka Španjolske,

a sve se to nadovezuje na lanjski naslov europskog prvaka sa Portugalom i svjetski kup sa Realom. CR ima i velike razloge za sreću u privatnom životu, prije svega zato što je proširio obitelj sa blizancima uz pomoć surogat majke, a potom i zbog toga što je njegova djevojka Georgina Rodríguez u očekivanju njihova prvog djeteta...

Ronaldo je po običaju svima zahvalio, a posebno je istakao čast što je pobijedio pored dva fenomenalna igrača i suparnika kakvi su Leo Messi i Neymar. Poseban je doživljaj i za njega, koji je osvojio praktično sve osim svjetskog prvenstva sa Portugalom, a usporedio i brojne počasti, što su ga na pozornici sa trofejem dočekali dvije legende, Diego Maradona i brazilski Fenomeno Ronaldo!

Nabrajati svu silu „sličnih“ velikih imena povijesti nogometa koji su uveličali izbor najboljeg u Milleniumu (i zato je odabir Londona kao domaćina bio pun pogodak) uzelo bi previše prostora. Bili su jednostavno svi oni koji nešto znače, i koji bi htjeli da znače u nogometu. Nije bilo jedino Pelea od najvećih, ali mu je FIFA odala omage posebnim spotom i čestitkom za 77.rođendan. Dojmljivo, kao i prilozi o najemotivnijim trenucima u nogometu tijekom prošle godine, o fair playu, o navijačima koji pomažu jedni druge i šire pozitivnu energiju globalnim nogometom...

Bravo našima i bravo svima koji su doprinijeli sjajnom dojmu The Besta, zbog čega jedva čekamo slijedeće izdanje...

LAUREATI THE BESTA

- PUSKAS AWARD, ZA NAJLJEPŠI GOL
OLIVER GIROUD (Arsenal)

- NAJBOLJI TRENER
ZINEDINE ZIDANE (Real Madrid)

- NAJBOLJI GOLMAN
GIANLUIGI BUFFON (Juventus)

- NAJBOLJI NAVIJAČ
CELTIC GLASGOW

- NAJBOLJI TRENER ŽENSKE EKIPE
SARINA WIEGMAN (Nizozemska)

- NAJBOLJA IGRAČICA
Lieke Martens (Nizozemska)

- NAJBOLJI IGRAČ
Cristiano Ronaldo (Real Madrid)

- NAJBOLJIH 11 FIFPRO – 433

Buffon

Alves, Ramos, Bonucci, Marcelo

Modrić, Kroos, Iniesta

Messi, Ronaldo, Neymar.

LUKA NAZIONALE – PRIČA O JEDNOM HRVATSKOM TALENTU SVJETSKE KLASSE

ZASLUŽIO RUSIJU 2018. ZA OKVIR VATRENE KARIJERE

OLuki Modriću objavljene su dvije knjige. Iako je kapetan hrvatske reprezentacije i igrač madridskog Realu još uvijek – “djelatni nogometaš”. Očigledno, priča o “fenomenu Modrić” neosporno je intrigantna čitateljskoj publici, jednako kao i potencijalnim biografima najboljeg hrvatskog nogometaša.

Je li Luka Modrić bio predodređen na uspjeh kako mnogi smatraju? Ili se na “velikoj nogometnoj sceni” zatekao pomalo slučajno? Da je Luka Modrić Amerikanac, vjerojatno bi o njegovom životu bio snimljen film. Fabula o dječaku iz zadarskog zaleđa, kojemu se danas klanja nogometni svijet, u svakom je slučaju nesvakidašnja.

Ime je Luka dobio po djedu. Najstarijem Modriću, uz kojega je unuk bio poprilično vezan. No, početkom Domovinskog rata zaseok Modrići našao se na udaru četničkih paravojnih postrojbi. Luku Modrića presjekao je neprijateljski rafal. Na kućnom pragu...

Obitelj je izbjegla – u Zadar. Prognaničke dane Modrići su živjeli u hotelu Iž, a mali je Luka započeo trenirati nogomet u obližnjem NK Zadar.

Po završetku rata Luka Modrić je kao 10-godišnji dječak došao na probu u Hajduk, klub za kojega je navijao. No, “nije prošao”. Na Poljudu su procijenili kako je “fizički preslab za bavljenje nogometom”. Međutim Tomislav Bašić, šef omladinske škole NK Zadar, bio je uvjerenja kako “taj mali mora postati velikim igračem”. Preporučio ga je Zdravku Mamiću. Najutjecajniji menadžer hrvatskog nogometa “uzeo je malog” iako ga prethodno uopće nije gledao. Imao je povjerenja u Bašića. Tako je Modrić postao igračem Dinama...

Prema vlastitom priznanju, krucijalna i prijelomna sezona u karijeri Luke Modrića bila je godina provedena u dresu

Foto: Twitter

Zrinjskog iz Mostara (gdje se zatekao – na posudbi). Jer “tko preživi belaj što ga nosi Premijerliga, taj je pravi – hadžija”.

Prije nego je postao stožernim igračem Dinama, Modrić je proveo pola godine u zaprešićkom Interu. Bilo je to tijekom famozne sezone 2004/05. kada se Inter s Hajdukom “tukao” za titulu u HNL-u, a Dinamo je završio u “ligi za bedake”. Nekoliko prijelaznih rokova Mamić je odgađao prodaju Modrića, sve dok nije došla ponuda koja ga je “izula iz cipela”. Londonski Tottenham platio je rekordnu odštetu (16,5 milijuna funti) za stožernog igrača Dinama.

Četiri sezone proveo je Luka među “Spursima” iako je bilo razvidno kako su njegove prezentacije nadrasle White Hart Line. U Modrićev je nogomet bio zaljubljen Sir Alex Ferguson. U autobiografiji je priznao: “odmah bih doveo Luku da nisam morao sjesti za stol s onim”... A “onaj” je Daniel Levy, predsjednik Tottenhamu, “sitničavi i naporni Židov”.

Jedva je Levy pustio Modrića u ljeto 2012. u madridski Real. Čelnika Tottenhamu nisu slomila nagovaranja Jose Mourinha (trenera Madridana) niti Modrićevi vapaji kako “sebe više ne vidi u dresu Spursa”. No, pomoglo je 30 milijuna eura. Na ime odštete.

Mukotrpan je put imao Modrić i u dresu hrvatske reprezentacije. Debitirao je iznenada, u prijateljskom ogledu u Baselu, protiv Messijeve Argentine (3:2). Kritičari su predbacivali izborniku Cici Kranjčaru – zašto si dečka bacio u najdublju vodu? U to je vrijeme naime još kružilo (pogrešno) uvjerenje kako je Modrić izravna konkurencija Niki Kranjčaru za poziciju playmakera. Evolucija Lukine karijere pokazati će kako on zapravo najbolje funkcionira na mjestu središnjeg veznog igrača. Ekspanziju u reprezentativnom dresu Modrić je doživio za izborničke ere Slavena Bilića.

Igračku zrelost i perfekciju igre Modrić je potvrdio i u 101. nastupu za nacionalnu momčad, u Kijevu, protiv Ukrajine (2:0). Iako je taj susret odigrao pod velikim pritiskom. U slučaju neuspjeha bila bi mu to vjerojatno oproštajna utakmica. Ovako, reprezentativna se priča nastavlja...

Za jednu tako impresivnu karijeru nekako je primjereniji – happy end. Stoga priželjkujemo kako će Luka, po osobnoj želji, posljednje minute u reprezentativnom dresu odigrati na Svjetskom prvenstvu. I tako, na dostojanstven način zaokružiti storiju o jednom nogometnom fenomenu. Odbačenom prognaniku, kojemu se – “sve posložilo”? Ili bi Modrićev talent, prije ili kasnije, ipak završio – među zvijezdama?

IVICA OLIĆ JE ISTINSKA LEGENDA HRVATSKOG NOGOMETA. OD OVE GODINE POSTAO JE BIVŠI PROFESIONALNI NOGOMETAŠ, IAKO, POZNAJUĆI GA, ZNAMO DA ĆE UVIJEK OSTATI AKTIVAN IGRAČ

JOŠ SE LOMIM
HOĆU LI POSTATI TRENER,
ALI ŠKOLUJEM SE.

BEZ OBRAZOVANJA
NEMA NAPRETKA

Prije mjesec dana navršio je 38 godina. Stas kao i prije 20 godina kada smo ga prvi put ozbiljnije zamijetili na zelenom terenu. Glas zaigran i mladenačkog tona kao da je još tinejdžer. Dobro, mogli bismo reći da je stavovima ipak zreliji, što je prilično svim mogućim nogometnim iskustvima u protekla dva desetljeća. Ivica Olić je prije 19 godina u Milanu nastupio za Inter. Pamtim kao je bilo jučer dok je ulazio na teren umjesto tada ponajboljeg svjetskog igrača, brazilskog Ronalda. Ola je pokušavao nametnuti se za Italiju, ali mu ta nogometno posebna zemlja očito nije bila suđena. Trebao je kasnije stići i u Juventus, sve je praktično bilo dogovoreno i izjalovilo se kad se pojavio Bayern. Njemačka je oduvijek bila njegova druga domovina, zato nije dvojio gdje će potpisati... Prošlog proljeća je Ivica Olić definitivno objesio kopačke o klin. Preciznije rečeno, postao je bivši profesionalni nogometaš. Jer Ola će, to je 100%, dok god bude mogao, ostati aktivni igrač. O svemu tome pričali smo proteklog tjedna za Nogometaša...

-Evo me u mom njemačkom domu, sa obitelji, kraj Hamburga. Ono, malo sam

nervozan jer me bol leđa primorala da stanem pet dana. Nisam navikao biti neaktivan, izluđuje me..."

Znači već prve posljedice završetka karijere i netreniranja?

-A ne, baš suprotno. Nastavio sam juriti i dalje, vježbati u teretani, igrati za svoj gušt, ali očito sam pretjerao pa me stisnulo. No ne mogu si pomoći, takav sam, moram biti stalno aktivan, ispucati se. Organizam mi to traži nakon što sam više od 20 godina trenirao praktično non-stop."

Jeste li razmišljali da možda i nije još vrijeme za kraj karijere?

-Jest da sam se dugo lomio upravo zato što sam se dobro osjećao i što me volja za treningom, motivacija za igrom niti trenutka nisu napustili. No, koliko god se

dobro osjećao moram si priznati da je pitanje za koje to razine mogu biti takvog osjećaja. Dolaze mladi, potentni igrači, misliš da možeš i ti, a u stvari nije to više to. Zato bi svako odgađanje zaključenja karijere bilo samo bijeg od istine."

Kako ste se suočili sa post karijernim stresom?

-Očekivao sam da će biti još teže. Bilo je teških dana, kada sam fizički osjećao muku što nisam u treningu, obvezi, rutini profesionalnog igrača. Odradio sam već 2-3 manje krizne situacije, ali kako treniram i dalje, trčim, igram tenis, rekreiram se, počeo sam spoznavati drugu stranu medalje. A ona ukazuje kako je zapravo lijepo kad igraš za svoj gušt, bez tereta rezultata i moranja nečeg. Dojadilo mi bilo slušati ono moraš ovo, moraš

ono, idi tu idi tamo. U mojim godinama prigovori koji su normalni za mlade postanu teret. Shvatio sam brzo da ima života i poslije nogometa, zato sam svaki dan bio sve bolje..."

Pretpostavljamo da se obitelj najviše usrećila vašim umirovljenjem?

-Supruga i djeca su najviše ispaštala proteklih 15tak godina. Stalno sam bio odsutan, na putu, treningu, a kad dođeš kući opet trebaš mira da se rekuperiraš. Nije lako živjeti sa profesionalnim sportašem, zato sada nastojim uzvratiti ženi i djeci što više mogu. Vremena napokon imam."

Djeca su na tatu ili vole komoditet koji im je tata omogućio?

-Vole nogomet i igraju ga u klubovima iz okruženja, kako 15.godišnji Antonio tako i 13.godišnji Luka. Prvi je ofenzivni vezni, drugi krilo. Neka treniraju, trude se, biti će ono što zaslužuju, a ja ću im pomoći koliko mogu."

Kako to da ste izabrali Hamburg za bazu obitelji?

-Kad sam prije deset godina stigao u HSV nisam znao što me čeka. No, uslijedilo je tri najdojmljivije sezone moje karijere. Zato sam se, između ostalog, i vratio u jednom drugom razdoblju karijere, odnosno drugačiji HSV. No, one prve tri godine imale su presudni utjecaj na obiteljski stav o gradu i okruženju. Djeci je super, nama također i eto, tu smo se stacionirali."

Kako ste proveli prvo slobodno ljeto?

-Otkrivam čar te slobode, a ljetos sam obilazio naš Jadran, prekrasnu obalu koju nisam toliko temeljito mogao upoznati dok sam igrao. Prekrasno je..."

Vidimo da ste krenuli i u trenersko obrazovanje? Buduća ambicija?

-Ne znam još što ću raditi kad se budem opet nogometno aktivirao, ali znam da je važno biti educiran. Akademija trenera je dobar temelj, B licencu sam dobio, učeći uz Pletikosu, Niku Kranjčara i druge polaznike. Sada polazim procese za A licencu i nije to nimalo jednostavno kako netko možda misli."

Hoćete li do Pro licence?

-Vidjet ću još, lomim se da li bi mogao biti trener. To je isto nomadski život, nikad mira, non stop si unutra od jutra

do mraka, svaki dan. Taj posao radiš ili full ili bolje ne započinjat. Vrijeme će mi dati odgovore."

Kakve vam odgovore odaje reprezentativna zbilja Hrvatske?

-Ne znam razloge zbog čega se dogodilo to što se dogodilo u drugom dijelu kvalifikacija. No, to je bio fijasko, i sva sreća da se u Ukrajini pobjedom spasila mogućnost odlaska u Rusiju. Bili smo prije toga bez igre, ideje, u očitj krizi. Luka Modrić je sam igrao i kad bi se nakon 70-80' minuta logično umorio, nastali su problemi. Čudno mi je to kako su drugi bili jalovi, pogotovo kako je Perišić, koji je bio sjajan, jednostavno pao u reprezentativnom učinku..."

Netko je spominjao i manjak sreće?

-Gledao sam nedavno Njemačku protiv Azerbajdžana i nakon prvog dijela bilo je 1-1. Nijemci su propustili 6-7 šansi i lopta kao da nije htjela u gol. No, oni su u drugom dijelu nastavili istim tempom, melju suparnika i onda su postigli i pet golova! To je to, moraš ići dalje, ne stati, i sreću ćeš isprovocirati. Mi kao da nismo takvi, odmah stanemo i prospemo dobro učinjeno..."

Ne bi bilo dobro ispustiti Rusiju 2018?

-Bilo bi to vrlo loše za naš nogomet. Poremetilo bi se puno toga, a uostalom, netko bi morao i odgovarati za takav fijasko. Imali smo grupu u kojoj je vidljivo da je Hrvatska najjača, a opet nismo igrali na razini mogućnosti. To je ono što me jako smeta. Ukoliko ne bi otišli na SP onda bi moralo doći do promjena u sustavu upravljanja nogometom. Reprezentaciji život ide dalje, nemamo mi staru selekciju da bi se tu trebalo puno mijenjati, ali svakako bi u načinu kako se vodi Savez trebalo biti promjena."

Kritični ste prema HNS-u?

-Atmosfera nam je u nogometu loša, nešto se mora u tom kontekstu promijeniti. Puno je problema u nogometu, treba ih rješavati, treba znati iskoristiti strast ljudi širom zemlje. Između ostalog i tako da reprezentacija igra u svim gradovima, ionako razlika u kvaliteti stadiona nije velika."

Pratite li HNL?

-Pratim naravno. Prošle me sezone oduševila Rijeka, super su igrali i sjajno trenerski vođeni zaslužen su osvojili prvu titulu prvaka. Nažalost, kao i svi u Hrvatskoj, tako je i Rijeka mora prodavati najbolje igrače da bi mogla funkcionirati, zato je bilo teško očekivati da će proći u Ligu prvaka. No, u svakom su slučaju, sada i kroz Euro ligu, pozitivna priča, o čemu se i u Njemačkoj sada više zna. Raduje me iskorak Osijeka nakon ulaska mađarskog kapitala. HNL raste, sve je zanimljivija u borbi za vrh, a i u donjem dijelu tablice neizvjesnost je već niz godina. Samo da je modernizirati objekte, izgraditi kvalitetne terene, sve bi bilo još bolje."

Sa Zagrebom ste bili prvak, a oni tonu sve dublje?

-Pretužna priča. Klub velike povijesti sroza se do neprepoznatljivosti. Niti jedan klub ne može funkcionirati na jednom čovjeku koji obavlja sve glavne funkcije i trenerski posao. Sada sam čuo da su izgubili i koncesiju na stadion, koji je, kako sam vidio na utakmici Rudeša i Rijeka, stvarno u jadnom stanju. Žalosno je to sa NK Zagrebom, stvarno žalosno..."

Imate li neku poruku za mlade, vi ste prošli trnoviti put do zvijezda?

-Mogu im reći ono što govorim svojoj djeci. Nogomet je lijep ali traži puno odricanja i puno rada. Moraš mu se podrediti i ne gubiti vrijeme na druge stvari. Teren, trening, dopunski rad, napredovati, biti stalno brži, jači, jer tako ide nogomet. Prije deset godina meni se činio najbrži, danas je nogomet još brži i traži još više moći nego onomad. Uspjeti se može samo mukotrpnim radom."

Vidjeli smo vas na utakmici HUNS-ove selekcije igrača bez ugovora?

-Da, bio sam i moram priznati da sam oduševljen kako HUNS vodi brigu o igračima koji nemaju riješen status. Svaka čast Dariju Šimiću i Mariju Juriću na borbi za prava igrača, a pružiti im šansu kad nemaju klub to je doista velika stvar za njih. Mislim da je za hrvatski nogomet pojava takvog subjekta kakav je HUNS veliki iskorak." – zaključio je legendarni Ola.

RAZGOVOR SA DR. DAMIROM HUDETZOM,

ORTOPEDOM KOJI SE
POSEBNO POSVETIO
KIRURGIJI KOLJENA,
ODNOSNO
REVOLUCIONARNIM
METODAMA KAO ŠTO JE
LIJEČENJE UMJETNO
STVORENIM TKIVOM

(R)EVOLUCIJA MEDICINE U LIJEČENJU DEFEKTA HRSKAVICE

1. Kako biste predstavili dr. Damira HuDETza?

Liječnik sam, specijalist ortopedije i zarazio sam se s kirurgijom koljena. Kod zdravog čovjeka je nezamislivo kretanje bez pouzdanog služenja koljena. Moje se zanimanje prema proučavanju i liječenju koljena razvijalo po završetku studija Medicine na Sveučilištu u Zagrebu kada sam shvatio da je ortopedija struka koja se bavi omogućavanjem kretanja. Dodatni bonus u struci pronašao sam kroz činjenicu da je struka vezana uz sport koji osobno volim. Za vrijeme stručnog usavršavanja u Švicarskoj imao sam priliku upoznati posebnog čovjeka koji je sinonim za kirurgiju koljena 20-tog stoljeća u svijetu, a ujedno i velik i jednostavan. Puno sam naučio

i danas se nastojim usavršavati te baviti liječenjem, pregledavanjem, operacijama i primijenjenim istraživanjima u području ortopedije posebno kirurgije koljena.

2. Recite nam nešto o novoj metodi liječenja umjetno stvorenim tkivom?

Metoda koju spominjete unosi višestruke inovacije u operacijsko liječenje defekata hrskavice koljena. Radi se o grupi istraživača i liječnika koji već dugo godina rade na pripremanju ove metode. Pojednostavljeno i sažeto metoda se sastoji od uzimanja komadića tkiva hrskavice iz nosa pacijenta, potom slijedi mjesec dana rada u laboratoriju koji završava stvaranjem vlastitog tkiva da bi sve završilo operacijom kojom se defekt tkiva popuni uzgojenom hrskavicom.

3. Spominje se da je riječ o svojevrsnoj revoluciji u ortopediji. Zašto?

Da, radi se o revoluciji jer se stvara potpuno novi pristup liječenju problema s hrskavicom. Primjerenije je ipak u medicini govoriti o evoluciji zato što se sve temelji na brojnim prethodnim istraživanjima i spoznajama. Svakako velika novost u liječenju je uzimanje uzorka hrskavice iz nosa što je za pacijenta značajno manje traumatično od prethodnih metoda koje su za uzimanje uzorka zahtijevale operaciju prvo na koljenu pa potom još jednu operaciju kod vraćanja tkiva u koljeno. Tkivo dobiveno iz nosa pokazalo se nadmoćnim u odnosu na tkivo iz koljena za ovu svrhu. Druga velika inovacija je proces u laboratoriju koji omogućava da umnožene stanice iz hrskavice

nosa budu nasađene u trodimenzionalni nosač. Na kraju procesa proizvodnje u laboratoriju dobiva se list tkiva sa vlastitim živim stanicama koji se može operacijski presaditi. U usporedbi sa danas dostupnim najboljim metodama liječenja ovdje se radi o presađivanju vlastitog tkiva. Najjednostavnije je shvatiti o kolikom napretku u medicini se radi ako zamislimo usporedbu s transplantacijom npr. bubrega. To bi bilo jednako kao da uzmemo komadić vlastitog tkiva i za mjesec dana iz laboratorija dobijemo novi vlastiti bubrež. Jasno da na ovakav način izbjegavamo presađivanje tkiva i organa od preminulih pacijenata.

4. Kome je namijenjen ovaj novi postupak?

Ovaj postupak zasad ima ograničenja i moguće je izvršiti operaciju kod ljudi koji imaju žarišni defekt hrskavice. To u prijevodu znači da defekt i oštećenja nisu zahvatila cijelo koljeno već samo jedan dio kao što karijes na zubu zahvaća samo jedan dio zuba. Ova metoda može izliječiti „karijes“ hrskavice i namijenjena je aktivnoj populaciji. Pacijenti su u dobi od 18 do 60 godina.

5. Možete li ukratko opisati sami postupak?

Zahvat započinje odlaskom kod kolege specijalista za uho, grlo i nos koji u lokalnoj anesteziji uzima komadić tkiva iz nosa. Potom se tkivo transportira u laboratorij, a za mjesec dana se zakazuje termin za operaciju na koljenu. Sama operacija nakon provedene prijeoperacijske pripreme provodi se u spinalnoj anesteziji. Koljeno se za vrijeme zahvata operacijski otvara, defekt hrskavice se priprema da bi se na kraju presadilo tkivo iz laboratorija. Pacijent nakon zahvata provodi dva dana u bolnici prije otpusta kući.

6. Koliko traje oporavak pacijenta nakon ovakvog zahvata?

Kod svih zahvata na hrskavici oporavak je dugotrajan, međutim kod ove metode očekujemo da će oporavak biti kraći jer presađujemo vlastito tkivo. Koliko će se trajanje rehabilitacije u stvarnosti skratiti da pokazati će vrijeme. Zasad znamo da

je potrebno 6 tjedana hoda uz pomoć štaka i sa rasterećenjem operiranog ekstremiteta. Nakon toga slijedi 4 mjeseca vježbanja prema protokolu za rehabilitaciju. Vraćanje sportskim aktivnostima i punom opterećenju očekujemo za 8-10 mjeseci od zahvata.

7. Velika je čast da je upravo u Hrvatskoj nedavno izvedena ovakva operacija, odmah nakon što su je izveli Švicarci. Znači drugi smo u svijetu?

Što to znači za hrvatsku ortopediju, ali i buduće pacijente, među kojima je i naš član Ante Mitrović?

Činjenica da smo kao drugi u svijetu presadili ovako dobivenu hrskavicu govori u prilog kvalitetnog rada cijelog tima vezanog uz KB Sveti Duh te Medicinski i Veterinarski fakultet u Zagrebu, počevši od 2012. godine. Unutar konzorcija brže smo reagirali od Nijemaca i Talijana. Ovo omogućava da pacijenti koji imaju specifičnu potrebu za presađivanjem hrskavice u okviru ovog projekta imaju mogućnost liječenja najnovijom metodom koju zasad kao niti jednu sličnu ne pokriva ni HZZO. Dakle ljudi koji imaju ozbiljan problem s hrskavicom koljena i koji nemaju opciju osim čekati definitivan razvoj artroze sada dobivaju šansu ponovno biti aktivni.

8. Riječ je o kliničkoj studiji, tko ju financira i na koji način je odabrano prvih 27 pacijenata koji će biti njezini dionici?

Trošak ovakvog liječenja mjeri se u desecima tisuća Eura. Za potrebe 27 hrvatskih pacijenata sredstva pokriva projekt financiran iz programa EU Obzor 2020. Kako bi uključili kandidata u postupak provodi se vrlo detaljna analiza zadovoljavanja strogih uvjeta nakon čega liječnički tim razgovara s pacijentom te se donosi konačna odluka.

9. Tko sve čini stručni liječnički tim bolnice Sv. Duh u ovome projektu?

Okosnicu liječničkog tima uz mene čine prof.dr. Alan Ivković, dr. Ivan Raguž i dr. Frane Bukvić te kolege anesteziolozi. Uz liječnike u projekt su uključene i medicinske sestre Klinike za ortopediju i traumatologiju KB Sveti Duh.

10. Mogu li se još uvijek javiti pacijenti koji imaju problema s oštećenjem hrskavice i kome?

Potencijalni kandidati mogu se javiti u ortopedsku ambulantu KB Sveti Duh srijedom, 8-14 sati.

11. Postoje li još kakve nove metode liječenja hrskavice koje su dostupne našim pacijentima?

Postoji metoda presađivanja vlastitog masnog tkiva sa matičnim stanicama što se pokazalo jako efikasno za liječenje hrskavice. Upravo smo objavili rad sa vlastitim iskustvima u uglednom međunarodnom časopisu na tu temu. Za ovu metodu su posebno pogodni sportaši koji nemaju vremena za dugotrajan oporavak ili ljudi koji žele izbjeći veći operacijski zahvat. Ova metoda je minimalno invazivna, a cijeli postupak se izvodi ambulantno.

12. Prošle godine ste zajedno s kolegama Baščevanom i Sliškovićem u Kijevu predstavili i koncept VIDEorehe koji ste osmislili, a koji je ključan za post oporavak pacijenata. O čemu je riječ?

Radi se o jedinstvenoj platformi za rehabilitaciju dostupnoj preko interneta. Priču Videoreha zajedno smo pokrenuli Saša Baščevan, Tomislav Slišković i ja. Ljudi koji trebaju rehabilitaciju suočavaju se u stvarnom životu sa brojnim preprekama. Čak i profesionalnim nogometašima nije jednostavno provesti rehabilitaciju prema strogo određenom planu. Upravo zbog tih stvarnih svakodnevnih problema osmislili smo platformu preko koje se može svatko kad mu zatreba spojiti i provoditi rehabilitaciju prema specifičnom planu i protokolu. Sistem je jednostavan i zahtijeva da se na početku kreira profil prema dijagnozi ili stanju nakon čega se iz dana u dan dobivaju jasne upute kroz video materijale kako provoditi rehabilitaciju. U protekle tri godine platforma se pokazala jako uspješnom u rehabilitaciji brojnih stanja. Za potrebe nogometaša osim rehabilitacije nakon najčešćih ozljeda i operacija, napravili smo specifične programe za prevenciju (ozljeda trbušne stijenke, stražnje lože, aduktora, skakačko koljeno i prednji križni ligament) koji se mogu uklopiti u proces treninga.

ANTE MITROVIĆ SVOJ KRIŽNI PUT SA OZLJEDOM
ŽELI ISKORISTITI DA DOPRINESE NOVIM METODAMA
LIJEČENJA HRSKAVICE

NADAM SE KAKO ĆE I MOJA OPERACIJA POKAZATI USPJEŠNOST NOVE METODE POMOĆI OZLIJEĐENIM SPORTAŠIMA

1. Za početak, tko je Ante Mitrović?

Ante Mitrović rođen je 1.4.1988. u Zadru. Nogomet sam počeo igrati s 10 godina. Sa 16 godina nastupam za seniorsku momčad NK Zadar, no do tada sam trenirao s prekidima zbog financijskih problema. Zahvaljujući treneru Željku Živkoviću, koji je od svih trenera u mojoj karijeri ostavio najveći trag na mene, nastavio sam s onim što me najviše ispunjavalo.

2. Gdje trenutno igraš?

Trnovit je bio put do toga da postanem profesionalni nogometaš. S obzirom na predispozicije i talent, nastupao sam za sve uzraste reprezentacije do 21 godine, a za NK Zadar sam igrao do 22. godine. Nakon turbulencija u klubu imao sam kratki predah od nogometa. Profesionalnom nogometu ponovno se vraćam nakon godine dana provedene u njemačkom niželigaškom klubu u kojemu sam igrao uz rad. Od tada sam igrao u NK Zagreb, NK Luka Koper, NK Zavrč, NK Gorica te FK Metalac.

3. Dio si stručne kliničke studije zajedno s dr. Hudetzom, što to znači za tebe?

Pokušavajući pronaći najadekvatniji način liječenja kako bih se mogao vratiti svakodnevnim aktivnostima, a pod time mislim haki s prijateljima i uživanje s obitelji, došao sam na pregled kod dr. Damira Hudetza u KB Sveti Duh. Dr. Hudetz mi je predložio novu metodu

transplantacije hrskavice uzgojene iz stanica hrskavice nosa u koljeno.

4. Od kada vučeš ozljedu i koliko je ona utjecala tijekom tvoje karijere na tvoju igru?

U studenom 2016. godine dijagnosticirane su mi teške lezije hrskavice koljena, drugim riječima, moja karijera je u tom trenutku bila gotova. Oštećenje koje je nastalo kao posljedica velikih opterećenja te ranijih ozljeda i operacija, onemogućuje mi čak i rekreativno bavljenje bilo kojom aktivnošću, osim vožnje bicikla i plivanja. Iako je takva prognoza za mene bila veliki šok zahvalan sam što sam te najteže trenutke proveo sa svojom obitelji te sam mogao biti uz suprugu kada nam se rodio sin Vice.

5. Ovo je velik korak i svojevrсна revolucija za hrvatsku ortopediju. Što po tebi znači ovakav način uzgoja umjetnog tkiva i operativni zahvat koji slijedi za karijere sadašnjih i budućih nogometaša i sportaša?

Iako je sama metoda još u eksperimentalnoj fazi i nosi određeni rizik, smatram da mi daje najveće šanse za što boljim oporavkom, a s obzirom na vrstu ozljede i moju dob idealan sam kandidat za ovakvu vrstu operacije, tako da sam se bez većih dvoumljenja odlučio prepustiti se stručnim rukama dr. Hudetza. Ukoliko se ova metoda pokaže

uspješnom to bi mogla biti revolucija kako za hrvatsku ortopediju tako i za profesionalne sportaše.

6. Gdje se vidiš u budućnosti kada govorimo o tvojoj profesionalnoj karijeri?

Što se tiče moje budućnosti, nogomet ću igrati samo sa svojom djecom. Nemam ambicija vraćati se profesionalnom nogometu... osim ako me ne kontaktira Sir Alex Ferguson.

OBIJELJEŽEN DAN ANEURIZME MOZGA

SVJESNOST KAKO PREVENIRATI I PREPOZNATI BOLEST

Dan aneurizme mozga obilježen je 2. rujna 2017. u Zagrebu, na platou Gradec, simboličnim puštanjem balona Udruge Kreni na vrijeme.

Cilj manifestacije bio je podizanje svjesnosti o aneurizmi mozga, prepoznavanju simptoma, faktorima rizika, kao i preventivnih mjera i metoda liječenja, gdje su se svi zainteresirani mogli educirati o bolesti o kojoj se rijetko govori.

Najnovije svjetske ankete pokazuju kako 90% ispitanika ne zna gotovo ništa o toj bolesti pa tako niti o prepoznavanju simptoma, prevenciji i važnosti brze reakcije. Smrtnost od rupturirane aneurizme iznosi 40%, a postotak invalidnosti kod onih koji prežive penje se na 66%. Procijenjeno je da jedna od 50 osoba u svijetu ima nerupturiranu aneurizmu krvnih žila mozga, a da toga nije ni svjesna, dok u Hrvatskoj od nje umre oko 100 osoba godišnje.

Aneurizme se mogu pojaviti bilo gdje u

mozgu, na bilo kojem dijelu arterije, ali najčešće su na račvištima velikih arterija baze lubanje ili na mjestima odvajanja njihovih grana. Kao posljedica širenja aneurizme može doći do njezinog pucanja, uzrokujući krvarenje u mozgu. Najčešće se ruptura aneurizme mozga događa u prostoru između mozga i tankog tkiva koje pokriva mozak. Ova vrsta krvarenja naziva se subarahnoidalno krvarenje (SAH), brzo postaje opasna za život i zahtijeva hitnu medicinsku pomoć.

Događanju su prisustvovali: prof.dr.sc. Krešimir Rotim, dr.med.neurokirurg, dr.sc. Vladimir Kalousek, dr.med.radiolog, doc. dr.sc. Marina Roje-Bedeković, dr.med. neurolog te predsjednica Hrvatske ljekarničke komore Ana Soldo, mag. pharm.

Na ovom događanju liječnici su upozorili na dolje navedene simptome i faktore rizika.

Upozoravajući simptomi rupture aneurizme su: iznenadna izuzetno jaka glavobolja,

mučnina-povraćanje, poremećaj ili gubitak svijesti, naglo zamućenje vida ili dvoslika, opušten očni kapak i ukočen vrat.

Faktori rizika su: pušenje, povišen krvni tlak, obiteljska anamneza, dob iznad 40 godina života, češće ženski spol, zloupotreba droga i traumatske povrede glave.

Rana dijagnoza, praćenje i prema potrebi liječenje nerupturirane aneurizme mozga je poželjno i može spriječiti njezino puknuće u budućnosti te spasiti živote ljudi.

Podršku ovom događanju dale su i mnoge osobe iz političkog i javnog života koje su time pokazale svjesnost o važnosti zdravlja, kao što su pomoćnica pročelnika Gradskog Ureda za zdravstvo dr. Ivana Portolan Pajić, saborski zastupnik dr. Ivan Čelić, državni tajnik Tomislav Dulibić, proslavljeni nogometaš i predsjednik Hrvatske udruge „Nogometni sindikat“ Dario Šimić, glumci Goran Grgić, Rene Bitorajac, Hrvoje Klobučar i ravnatelj kazališta Gavella Boris Svrtan.

Zadovoljstvo nam je pozvati vas na konferenciju
„Utjecaj sporta na psihofizičko zdravlje“
koju organizira Hrvatska udruga „Nogometni sindikat“
pod pokroviteljstvom Ministarstva zdravstva, Središnjeg državnog ureda za šport,
Gradskog ureda za zdravstvo Grada Zagreba i Hrvatske psihološke komore.

CILJ KONFERENCIJE:

Želimo educirati, osvijestiti i upozoriti na važnost psihičkog zdravlja, kao i njegov
utjecaj na fizičko zdravlje nogometaša, ali i ostalih profesionalnih sportaša
te istovremeno otkloniti sveprisutne stigme koje su u našem društvu duboko
ukorijenjene o osobama koje boluju od različitih oblika psihičkih oboljenja.

Konferencija je ujedno i povod da obilježimo Svjetski dan mentalnog zdravlja,
koji se svake godine obilježava 10. listopada, a ove godine pod temom
„Psihičko zdravlje na radnom mjestu“.

MJESTO ODRŽAVANJA:

Hotel Antunović Zagreb, Zagrebačka avenija 100A

VRIJEME ODRŽAVANJA:

27. listopada 2017. (10-13 sati)

GOVORNICI NA KONFERENCIJI:

Doc. dr.sc. Tomislav Madžar,
predsjedničin savjetnik za sport i zdravstvo

Igor Čerenšek mag. psych.

Amir Zulić, sportski psiholog

Doc. dr.sc. Damir Hudetz, dr. med. specijalist ortopedije

Ante Mitrović, aktivni profesionalni nogometaš

Gordan Kožulj, moderator

KAKO SE PRIJAVITI?

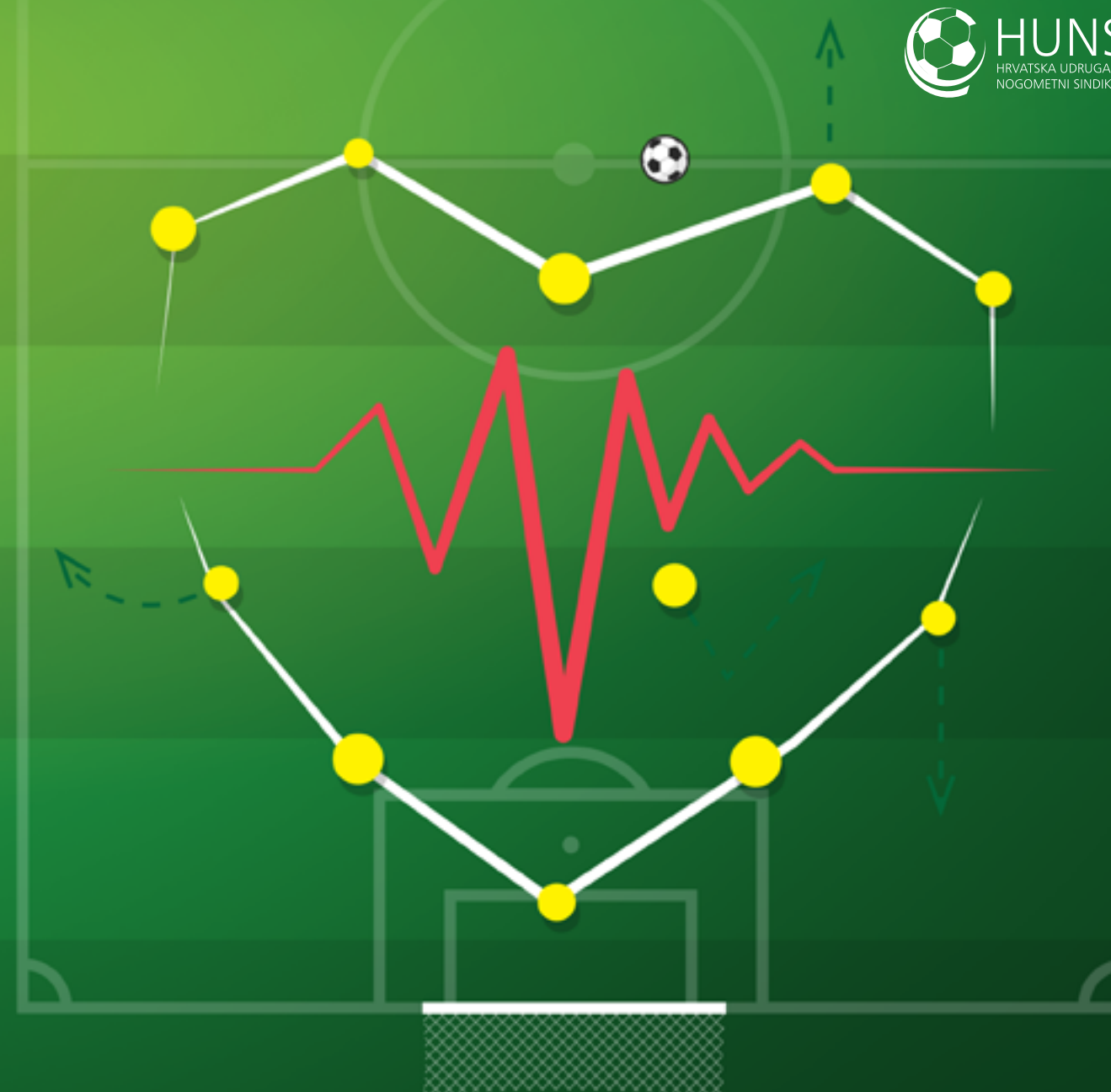
Zbog ograničenih mjesta u dvorani, molimo vas da se prijavite
e-mailom na: administrator@huns.hr kako bismo vam mogli osigurati mjesto.

Ulaz je slobodan, bez kotizacije.

Osim što će u prvom dijelu biti govora o psihičkom zdravlju, tako će u drugom
dijelu biti predstavljena nova metoda liječenja umjetno stvorenim tkivom,
svojevrsnoj revoluciji u ortopedskoj kirurgiji u Hrvatskoj.

Pozivamo vas da svojim sudjelovanjem na konferenciji doprinesete razmjeni
znanja i iskustava.

UTJECAJ SPORTA NA PSIHOFIZIČKO ZDRAVLJE

**Mi znamo prepoznati
pravu energiju.**

Više od struje

Nogometaš

DILJEM SVIJETA ZAPOČINJE GLASANJE ZA NAJBOLJIH 11 NOGOMETAŠICA SVIJETA

FIFPro WOMEN'S WORLD XI AWARD 2017

Na dan kada će se u Londonu saznati tko su najbolji nogometaši svijeta u 2017. godini, diljem svijeta, tako i u Hrvatskoj započinje glasanje za najboljih 11 nogometašica svijeta.

Hrvatska udruga „Nogometni sindikat“ u suradnji s FIFPro-om i ove će godine provoditi glasanje među klubovima 1. HNLŽ, kao što je to bio slučaj i lani kada su djevojke po prvi puta sudjeleovale i imale privilegiju odabrati po vlastitom izboru najboljih 11 među svojim suigračicama.

Novost je da će se ove godine na popisu naći i pet hrvatskih najboljih igračica za koje će moći glasati žene diljem svijeta.

OVE GODINE SU U GLASANJU ZA NAJBOLJIH 11 SUDJELOVALI IGRAČI KLUBOVA 1. I 2. HNL, A PREMA GLASOVIMA ČAK 433 IGRAČA KOJI SU GLASALI, NAJBOLJIH 11 PREMA HRVATSKOM SUDU SU:

SVI ZAJEDNO U TRAŽENJU RJEŠENJA ZA BOLJITAK ŽENSKOG NOGOMETA

FIFPro
World Players' Union

Prva ikad konferencija na temu ženskog nogometa za zemlje članice FIFPro-a održana je od 6. do 8. kolovoza 2017. godine. Ispred Nogometnog sindikata sudjelovala je Olivera Peroli Žodan koja je ujedno i zadužena za sva pitanja i razvoj ženskog nogometa u HUNS-u.

Simbolično, konferencija je započela dana kada se u Nizozemskoj, kao zemlji domaćinu, igralo finale #WEURO2017, UEFA europskog prvenstva za žene. Upravo je toga dana Nizozemska u finalu pobijedila Dansku rezultatom 4-2 i tako po prvi puta u povijesti postala europskim prvakom.

DVIJE KLJUČNE OKOSNICE OVE KONFERENCIJE BILE SU:

1. Na koji način nogometni sindikati mogu djelovati kako bi bolje privukli, organizirali i podržali profesionalne nogometašice?
2. Što sudionici u ženskom nogometu mogu učiniti kako bi stvorili mogućnosti i preduvjete za stabilan rad profesionalnih nogometašica?

Posljednjih nekoliko godina, kako u svijetu tako i kod nas, mnogo se stvari želi promijeniti i poboljšati u stanju ženskog nogometa, kao i u statusu nogometašica. Upravo je iz tog razloga u Hrvatskoj prošle godine provedeno i prvo svjetsko istraživanje o uvjetima rada u ženskom nogometu u kojoj su sudjelovale igrice 1. HNLŽ, a iste te godine po prvi puta su djevojke imale privilegiju glasati za svoje kolegice, WORLD 11 najboljih nogometašica svijeta.

Preliminarni rezultati ovog istraživanja predstavljeni su na ovoj konferenciji, dok se predstavljanje službenih rezultata očekuje krajem ove godine. Sve teme su usmjerene isključivo na poboljšanje statusa nogometašica i profesionalizaciji ženskog nogometa. Također, bitno je napomenuti kako brojne državne lige navode da imaju profesionalne nogometašice, ali se tu nikako ne može govoriti o profesionalizmu, već isključivo o amaterskim igračicama jer većina njih ne dobiva plaćeno za svoje igranje ili čak moraju platiti da bi igrale.

Kroz brojna predavanja i radionice, predstavnici sindikata dobili su mogućnost vidjeti i razmijeniti međusobna iskustva i korisne informacije s drugim članicama, vidjeti na koji način „pomaknuti stvari s mrtve točke“ i kako što bolje svladati izazove koji pred nama. Nadamo se da ćemo udruženim snagama uspjeti osigurati ženskom nogometu mjesto koje mu i pripada.

HVALA SVIMA U NOGOMETNOM SINDIKATU, BEZ NJIHOVE POMOĆI JOŠ BIH I DANAS VJEROJATNO BIO U SAUDIJSKOJ ARABIJI

Mnogo je hrvatskih nogometaša u inozemstvu. Onima koji su reprezentativnog tretmana, mediji se često bave. Oni koji nisu u okruženju Vatrenih, često su medijski marginalizirani. No njihovi nogometni putovi uvijek su zanimljivi štivo. Jedan od igrača koji kao da je nestao sa „radara“ je i odlični desni bočni, bivši igrač Dinama i Rijeke, Ivan Tomečak...

Ivane, gdje si nastavio karijeru?
Karijeru sam nastavio u KV Mechelenu.

Kako ti je u novoj stvarnosti?
Vratio sam se nazad europskom nogometu i stilu života te sam jako sretan radi toga.

Pisalo se o tvom povratku u Rijeku, ali ti se ondje ipak nisi vratio. Zašto?
Rijeka je bila jedna od opcija u tom trenutku, ali sam odabrao Belgiju kao svoju iduću stanicu isključivo zbog kvalitete lige, stadiona, travnjaka...

Kako ti je bilo u Aziji? Što bi izdvojio kao dobro, a što loše?

Azija mi je bilo jedno jako interesantno iskustvo. Kao dobro bih izdvojio navijače koji su veliki ljubitelji nogometa i svojih klubova za koji navijaju, dajući im baš veliku podršku. Moja obitelj i ja smo se poprilično dobro snašli u Saudijskoj Arabiji i bili smo zadovoljni kvalitetom života. Od loših stvari, izdvojio bih teške vremenske uvjete za rad gdje bude temperatura i do 50 stupnjeva, a na nekim mjestima je u Arabiji velika vlaga do 90% gdje bude jako teško hodati, a kamoli trčati. U takvim uvjetima znalo se izgubiti za vrijeme utakmice od 4 do 6kg. Mentalitet koji je u potpunosti drugačiji od našeg te ono što

je bilo malo čudno za nas, kao npr. žene ne mogu voziti auto, supruga je morala biti pokrivena hidžabom i slične kulturološke razlike.

Postoji li neka posebnost koju bi izdvojio ili nešto što je po tebi neprihvatljivo u nogometnom smislu?

Ne znam, po nogometnom ili bilo kojem smislu mi nije jasno da se ljudima u današnje vrijeme ograničava sloboda kretanja. Jer u Saudijskoj Arabiji vi ne možete ući ili izaći iz države kada vi želite, već samo onda kada vam to odluči dozvoliti poslodavac. U mom slučaju, nogometni klub i onda kada budu neki slobodni dani, a vi želite otići izvan države, klub vam kaže da ne možete i morate ostati tamo.

Na koji način si raskinuo ugovor i na koji način ti je u tome pomogao HUNS?

Raskinuo sam ugovor jednostrano zbog dospelih dugovanja nakon čega mi nije bilo dopušteno izaći iz Arabije, a s druge strane sam morao vratiti ključeve od stana i auta te sam se našao u situaciji da nemam gdje živjeti, a klub mi ne dozvoljava napustiti državu. Odmah sam kontaktirao između ostalog i HUNS koji mi je jako puno pomogao da što prije izađem iz Arabije i ovim putem se zahvaljujem svima iz HUNS-a i mom odvjetniku Nikoli Badovincu na svim ulozenim naporima da mi se pomogne da izađem iz Saudijske Arabije jer da nisu oni reagirali možda bih još danas bio tamo. 😊

Jesi li odustao od reprezentativnih ambicija?

Nisam odustao od reprezentativnih ambicija i naravno da dokle god ću igrati nogomet, bit ću na dispoziciji svakom izborniku, ako on, naravno odluči pozvati me.

Pratiš li HNL, što misliš o Rijeci, Dinamu i Ligi općenito?

Pratim HNL i smatram da se hrvatska liga digla na nivo više. Također, mislim da samo treba uložiti malo još u infrastrukturu da gledateljima bude ugodnije na stadionima, ali i igračima na terenima.

Kakvi su ti planovi za budućnost?

Nemam neke posebne planove. Jednostavno želim samo igrati, truditi se, dati na svakoj utakmici sve od sebe pa što dragi Bog da. Najbitnije mi je da bude zdravlja i ne bojim se da će onda sve biti u redu!

UPIS NA UCN

ULAGATI U SEBE ZA BOLJU BUDUĆNOST NAKON NOGOMETA

Čast nam je i zadovoljstvo da se nogometaši i ini profesionalni sportaši žele obrazovati te ulagati u sebe i svoje znanje.

Sportaši koji su se ove godine preko Nogometnog sindikata upisali na UCN Sveučilište u Danskoj su:

1. Ivan Herceg
2. Vedran Jugović
3. Mislav Leko
4. Aljoša Vojnović
5. Filip Dangubić
6. Andrej Šimunec
7. Zvonimir Mikulić
8. Mario Carević
9. Zoran Arsenić

Sljedeći upisi započinju 1. veljače i traju do ožujka 2018. Kako biste aplicirali, potrebno je biti redovnim članom Sindikata, platiti

članarinu za tekuću godinu, uplatiti članarinu FIFPro-u za sve tri godine studija u iznosu od 300€, a zatim poslati svoju e-mail adresu na : administrator@huns.hr te očekivati daljnje upute.

Osim što omogućujemo povoljnije uvjete studiranja preko UCN online studija, tako i u Hrvatskoj naši članovi ostvaruju pravo na jeftinije školovanje na Visokoj školi ASPIRA. Trenutno ondje studiraju:

1. Krešimir Kelez
2. Tomislav Ivičić
3. Marko Ristovski
4. Zvonimir Milić

Želimo im puno uspjeha u daljnjem školovanju. A i druge profesionalne nogometaše, kao i ostale profesionalne sportaše potičemo da već sada brinu o svojoj drugoj karijeri, onoj nakon umirovljenja. Ne želimo da se osjećaju izgubljeno, već da se obrazuju i ulažu u sebe. Mnogi sportaši nakon umirovljenja, koje je često u ranim tridesetima, ne znaju što bi sa sobom, čime se baviti nakon sportske karijere, a često zbog nezavršenog formalnog obrazovanja ne znaju u čemu su dobri pa zbog manjka samopouzdanja imaju problem odrediti se u kojem smjeru treba ići njihova druga karijera.

ODRŽANO JOŠ JEDNO USPJEŠNO IZDANJE SPORTFESTA

ČETIRI DANA SPORTA PUNIM PLUĆIMA

Od 5. do 8. listopada 2017. u Zagrebu je na Zagrebačkom velesajmu održan po drugi puta festival sporta. Ove godine pod nazivom Sport fest, a prošle godine FootballFest.

Cijela sportska priča trajala je četiri dana i okupila brojne znatizeljne, kao i puno poznatih sportaša i velikih sportskih legendi. Uz zanimljive sportske sadržaje i natjecanja, održana je i sportska konferencija na razne zanimljive teme iz različitih sportskih područja. Konferenciju je otvorio panel na temu „Sport i društvena odgovornost“ na kojem su sudjelovali: Mario Jurić, glavni tajnik HUNS-a, Arsen Oršolić iz KK Cedevita i Branimir Šloser iz NK Zagreb 041 pod stručnim vodstvom moderatora Nevena Cvijanovića.

SportFest je okupio više od 70 sportova na jednome mjestu te preko 100 izlagača, a svi su se sportovi mogli isprobati uz profesionalno oko sportskih stručnjaka. Ovu lijepu sportsku priču obilježila su druženja sportaša, sajamske cijene, konferencija prepuna stručnjaka, malih i velikih sportaša te jedno veliko sportsko okupljanje.

DOJMLJIVI EPILOZI HUNS-ovih AKCIJA I KAMPA ZA IGRAČE BEZ KLUBA

PREKO 90% SLOBODNIH IGRAČA KROZ KAMP DO KLUBA

Ove godine Kamp je započeo 21. i trajao je do 30. lipnja kada je službeno započeo prvi regionalni FIFPro/HUNS turnir „Hrvatska 2017.“, koji je završio 2. srpnja, kao svojevrsna kruna završetku Kampa. Igrači su bili smješteni u hotelu The Westin Zagreb, uz osiguranu sportsku prehranu i opremu koju im je osigurao Nogometni sindikat uz pokroviteljstvo FIFPro-a.

Treninzi su se svakodnevno održavali na terenu NK Kustošije, a pod budnim okom stručnog stožera: glavni trener Ivica Landeka, pomoćni treneri Igor Štrok i Luka Karatović, kondicijski trener Domagoj Penava i Marko Kikić, fizioterapeut Zlatko Lozer i team menadžer Sandro Šoronda. Ove godine na Kampu su sudjelovali: Miroslav Koprić, Hrvoje Ćubić, Darko Mišić, Ilija Radovac, Marko Perković, Ivan Ljubičić, Josip Vuković, Ante Sršen, Marjan Tripunović, Matija Dvorneković, Bruno Boban, Tomislav Ivičić, Miro Slavica, Luka Batur, Domagoj Krajačić, Matija Špičić, Marko Puklin i Marko Ristovski.

A PO ZAVRŠETKU KAMPA NOVI KLUB PRONAŠLI SU:

JAKOV MEDIĆ – NK Vinogradar
MARKO PUKLIN – NK Maksimir
MATIJA ŠPIČIĆ – Wisła Krakow
LUKA BATUR – NK BŠK Zmaj Blato
MIROSLAV KOPRIĆ – NK Lučko
MATIJA DVORNEKOVIĆ – FH Hafnarfjörður
JOSIP VUKOVIĆ – NK Vitez
IVAN LJUBIČIĆ – NK Lučko
HRVOJE ĆUBIĆ – NK Imotski
ILIJA RADOVAC – NK Kustošija
DARKO MIŠIĆ – FK Mladost Doboj-Kakanj
ANTE SRŠEN – NK Jadran Luka Ploče.

Osim njih i Hrvoje Spahija, Leonard Mesarić, Mario Brlečić, Dominik Picak i Mario Sačer samo su neki od igrača koji su upravo uz pomoć Nogometnog sindikata nakon odigranog Kampa pronašli svoj angažman u nekom novom klubu. Čak 90% igrača koji sudjeluju na Kampu, uspiju pronaći novi klub. Ovo je uistinu velika prilika koju mnogi igrači iskoriste kako bi održali formu, pokazali svoj način igre i potencijal na najbolji način.

Svi profesionalni nogometaši mogu biti sudionici Kampa za igrače bez ugovora ako u ljetnom prijelaznom roku nisu pronašli klub i ako su redovni članovi Nogometnog sindikata. Raduje nas da na ovakav način možemo pomoći igračima. Naravno da bi nam draže bilo da za time nema potrebe, ali uz vrhunske uvjete trenažnog procesa koji im besplatno osigurava upravo HUNS pod pokroviteljstvom FIFPro-a, svaki igrač ima priliku pokazati se u najboljem svjetlu.

Foto: Fah

FINIŠ I OVIH KVALIFIKACIJA OBILJEŽEN JE SMJENOM IZBORNIKA

DEBI IZ SNOVA ZA ZLATKA DALIĆA

Otkako je Davor Šuker postao predsjednikom HNS-a (u lipnju 2012.) svi kvalifikacijski ciklusi, u kontekstu hrvatske reprezentacije, bivaju izvjesni i predvidivi. Nijedan izbornik u Šukerovoj eri nije “dočekao mirnu starost”. Svi su, po kratkom postupku – “giljotinirani”.

Nekadašnjeg suigrača **Igora Štimca**, Šuker je smijenio na deset tisuća metara visine, vraćajući se iz Glasgowa u Zagreb (nakon poraza od Škota). Štimac je nekoliko sati ranije oborio neslavan rekord: postao je prvim hrvatskim izbornikom koji je u istim kvalifikacijama doživio – tri poraza. Dodatne kvalifikacije (s Islandom) vodio je **Niko Kovač**, prekomandiran s pozicije izbornika mlade vrste.

Razočaravajuće igre hrvatske reprezentacije na Svjetskom prvenstvu u Brazilu, Kovač je “preživio”. A onda je obećavajuće krenuo u novi ciklus (Euro 2016. u Francuskoj). Hrvatska je momčad

odigrala nekoliko antologijskih susreta (poglavito je upečatljiv bio nastup na San Siru, protiv Italije), no dva kruga prije završetka kvalifikacija Šuker se (iznova) pokazao nemilosrdnim. Nakon remija s Azerbajdžanom i poraza od Norveške, Kovač je odstranjen.

Epilog razvrgnuća suradnje izbornika i HNS-a, ali i prijateljsko-kumovskih odnosa između obitelji Mamić i Kovač, bio je izvjestan dva mjeseca ranije. Zdravko Mamić javno je obznanio: Niko Kovač (više) nema moju podršku! Ime novog izbornika nogometna je javnost saznala slučajno (ili ipak hotimično): u jednoj je TV-emisiji Zdravko Mamić zapitao sugovornike – “a zašto izbornikom ne bi bio Ante Čačić”? I bi **Ante Čačić**!

Nijedan izbornik u povijesti hrvatskog nogometa nije dočekan s toliko odioznosti i nipodaštavanja. Oni benevolentniji o Čačiću su zborili kao o serviseru televizora, koji je angažiran

da popravi sliku hrvatskog nogometa. Pokreti za ignoriranje i bojkot hrvatske reprezentacije dobivali su sve više članova. No, hrvatska je momčad predvođena Čačićem pobijedila u obje kvalifikacijske utakmice (Bugarska, Malta) i izravno se plasirala na Europsko prvenstvo.

Za razliku od negativno nabrijane javnosti, igrači su prihvatili s olakšanjem izbornikovu ležernost i raspuštanje (germanske) stege, kojom je Niko Kovač držao tenzije u svlačionici. U takvom neobaveznom ozračju, hrvatska je reprezentacija igrala dopadljiv nogomet. Čak i tijekom Prvenstva Europe u Francuskoj. Činjenica da je Hrvatska eliminirana bez poraza u regularnom vremenu (od Portugalaca, kasnijih prvaka Europe, izgubili smo u završnici drugog produžetka četvrtfinalnog ogleđa). S pretežito dobrim recenzijama, Čačić je nastavio izbornički posao. Jedino je **Čiro Blažević** siktao u novinarske mikrofone:

– Mamić i Šuker će uništiti hrvatski nogomet. Dovedi su totalnu nezalicu. Trebali smo biti prvacima Europe! Čirine eskapade većina je doživjela kao izljeve ljubomore “zanemarenog starca”. Tada.

Zanimljivo, najbolju utakmicu s Čačićem na klupi hrvatska je reprezentacija odigrala na startu aktualnih kvalifikacija (za SP u Rusiji). Protiv Turske, u Maksimiru. Nije međutim pobijedila. Uz neodlučen ishod (1:1), izjavitelji su konstatali kako je domaća momčad čak četiri puta pogodila okvir vratiju dočim su gosti do boda došli bez konkretne šanse za pogodak (gol su postigli sretno, tako što se lopta odbila od hrvatskog živog zida i prevarila vratara Kalinića). Pobjede protiv Kosova, Finske, Islanda i Ukrajine nadomjestile su kiks na startu kvalifikacija.

Sve se činilo urednim. Poglavito način, kojim je hrvatska reprezentacija kročila prema Svjetskom prvenstvu. Nažalost, bio je to samo privid. Nesretan poraz

na Islandu (u posljednim trenucima utakmice domaći je branič ramenom pogodio loptu, odnosno hrvatsku mrežu) naznačio je prikrivane raspukline u igri, ali i odnosima unutar reprezentacije.

Dodatni kontigent negativnih vibracija proizvelo je suđenje **Zdravku Mamiću**, na kojemu se kao svjedok očitovao Luka Modrić. Poradi činjenice da se odredio u korist Mamića, Luka Modrić medijski je stigmatiziran. Ozbiljno je razmišljao i o opciji povlačenja iz nacionalne momčadi. Konfuznu je situaciju dodatno zakomplicirao dvodnevni susret s Kosovom (i političko prepucavanje – tko je kriv što Hrvatska nema uljuđeni nogometni stadion) te poraz od Turske u Eskisehiru. Čačićeve riječi opravdanja (ili možda utjehe) – “još smo prvi na tablici”, više nitko nije shvaćao ozbiljno. Ponajmanje igrači...

A kada je Finska izjednačila u posljednjim trenucima susreta na Rujevici, postalo je

jasno da nam je izbornik “frizirao bilance” u momčadi, a istovremeno zagovarao i “rizične plasmane” (upravo je preko njegovog “liblinga” Pivarića, Hrvatska primila gol). Iako je Šuker s Čačićem imao više strpljenja nego s prethodnicima mu, nije imao izbora. Nekoliko sati prije puta za Ukrajinu raspustio je stručni stožer i “na 90-minutni lizing” uzeo **Zlatka Dalića**, zemljaka – Livnjaka.

U nekoliko sati pripreme za utakmicu Dalić je sve odradio zanatski besprijekorno. Pričom je igračima reanimirao samopuzdanje i s nekoliko taktičkih preinaka posložio momčad, koja je pobijedila Ukrajinu – 2:0. Iako su mediji Dalića predstavili kao nacionalnog junaka, krucijalnu ulogu na travnjaku Olimpijskog stadiona u Kijevu imali su igrači. Gotovo svi su odigrali na gornjoj granici svojih mogućnosti. Dostavno za tri neophodna boda i plasman u dodatne kvalifikacije. I barem nakratko, svi problemi hrvatskog nogometa, gurnuti su – pod tepih...

SUDBINA HRVATSKE JE OPET U DOIGRAVANJU, ALI TRADICIJA JE VRLO OHRABRUJUĆA

SMIJEŠI NAM SE PETA SREĆA

Foto: Drago Sopta

Pobjedom u Kijevu hrvatska je reprezentacija izborila dodatne kvalifikacije. S aspekta tradicije i statistike – to je dobra vijest! Naime, ukoliko respektiramo spomenute parametre Hrvatska je u dodatnim kvalifikacijama – izgledni favorit. Pogled u retrovizor sugerira kako smo četiri puta (od)igrali dopunske kvalifikacije (po dvaput za Svjetsko prvenstvo, odnosno Euro) i uvijek smo izborili veliko

natjecanje. Štoviše, nijednom u repesažu (osam utakmica) nismo poraženi!

Fenomen hrvatske nepobjedivosti u doigravanju lako je objasniti. Dodatne kvalifikacije igraju se sredinom studenog kada većina igrača doseže optimum forme. Iz psihološkog kuta, aktere nije potrebno dodatno motivirati. Hrvatska reprezentacija u pripetavanje kvalifikacija redovito ulazi kao nositelj. Posljedično, na

meniju ima manje zahtjevnije protivnike, pa u dvije utakmice hrvatska momčad neumitno ispoljava supremaciju kvalitete. Tako je barem bilo – do sada. Povijest nastupa u dodatnim kvalifikacijama podsjeća nas kako smo se s najviše problema suočili u prvom repesažu kada smo imali vjerojatno i – najjaču momčad! Bilo je to 1997. U kvalifikacijama za Svjetsko prvenstvo u Francuskoj, "vatreni" su, uz svesrdnu

pripomoć Danaca, zauzeli drugo mjesto u skupini. Ždrijeb im je u pripetavanju odredio Ukrajinu.

– Jadna nam majka. Nismo mogli dobiti težeg protivnika. Ti Ukrajinci idu k'o Tatari – poput narikače, jadao se novinarima Ćiro Blažević. Hrvatski je izbornik bio pod dojmom senzacionalne pobjede kijevskog Dinama usred Barcelone – 4:0! Većina igrača ukrajinskog prvaka participirala je i u nacionalnoj momčadi. No, pred polupraznim Maksimirom (!?), hrvatska je reprezentacija dobila

a Stanić i Bilić uslijed suspenzije (kartoni). Jedina dvojba Ćiri prije utakmice bila je napadačka: (nezaliječeni) Alen Bokšić ili Goran Vlaović? Odlučio se za napadača rimskog Lazija...

Ćirini strahovi pokazali su se opravdanima. Poslije svega osam minuta igre, Ukrajinci su dvaput pogodili mrežu Marijana Mrmića. Srećom, norveški su suci drugi pogodak domaćina – poništili. TV-snimka će ustvrditi: neopravdano! No, prvi je gol (Ševčenko) postignut iz zaleđa. Obje su

Foto: squawka

akcije bile toliko munjevite da ih suci nisu uspjeli adekvatno popratiti. A kada je u jednom od prvih hrvatskih pokušaja pred ukrajinskim vratima Bokšić pogodio mrežu, "agresivnost Tatara" posve je splasnula...

– Nakon što smo preživjeli Kijev možemo biti svjetski prvaci – proročanski je zaključio Ćiro. I skoro pogodio...

Jednako dramatično bilo je i šest godina kasnije. Uz pregršt neriješenih susjedskih odnosa Hrvatska i Slovenija dobile su još jedan: tko će na Euro u Portugal? Dvoboj su popratile mnoge afere i nelogičnosti. Hrvatska se za kvalifikacijski sraz pripremala – u Sloveniji!? "Špijuni" slovenskog izbornika Bojana Prašnikara treninge hrvatske momčadi promatrali su s krovova, pored igrališta u Brežicama. Dodatnu neizvjesnost potaknuo je i rezultat prve utakmice (1:1). Nezadovoljstvo je na hrvatskoj strani doseglo kulminaciju. Predsjednik HNS-a Vlatko Marković po prvi se puta umiješao u rad stručnog stožera. Tako je izbornik Otto Barić za utakmicu u Ljubljani promijenio čak šestoricu igrača u početnom sastavu. Pat-poziciju na terenu zakompliciralo je i isključenje Igora Tudora u 59. minuti. No, samo dvije minute kasnije Dado Pršo donio je razriješnicu. Asistirao mu je Tomo Šokota, čovjek koji je naknadno

kooptiran. Samo za ljubljansku utakmicu.

Nakon što se hrvatska reprezentacija u kvalifikacijama za Euro 2012 plasirala iza Grčke, izbornik Slaven Bilić bio je "klinički mrtav". Spasio ga je Zdravko Mamić. Prilikom da momčad vodi u dopunskim kvalifikacijama protiv Turske. I upravo u Istanbulu hrvatska je reprezentacija odigrala ponajbolju utakmicu pod Bilićevim vodstvom. Lucidno je riješen kronični problem lijevog boka. Na neuralgičnoj točki svih

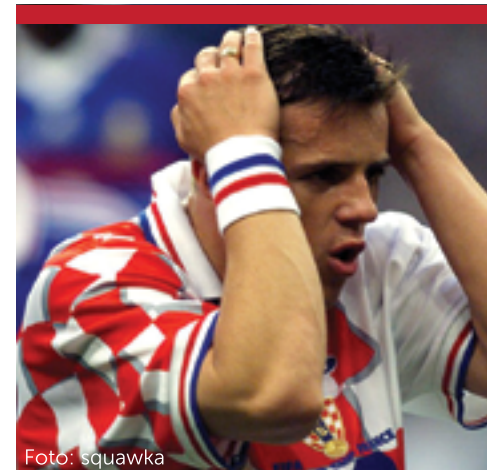

Foto: squawka

strategija zaigrao je Vedran Ćorluka. Bio je strijelcem i ponajboljim pojedincem raskošne hrvatske pobjede (3:0). Dosadni uzvrat u Maksimiru (0:0) nitko Biliću nije "uzeo za zlo"...

Nije baš uobičajeno da Savez mijenja izbornika za dodatne kvalifikacije. No, upravo je to učinio HNS u kvalifikacijama za Svjetsko prvenstvo 2014. Umjesto Igora Štimca izbornikom je imenovan Niko Kovač.

"Nova metla" HNS-a "pomela" je u pripetavanju Island. Hrvatska je reprezentacija bila uočljivo kvalitetnija u oba susreta. Doduše, u Reykjaviku (0:0) je nedostajalo odlučnosti za pobjedu (40 minuta je hrvatska momčad imala – "figuru viška"). Propusti su nadoknađeni u maksimirskom ogledu (2:0). Premda je hrvatska reprezentacija od 37. minute igrala s čovjekom manje (isključen Mandžukić), Island nije stvorio nijednu ugrožavajuću situaciju u domaćem šesnaesteru.

Četiri godine kasnije Hrvatska se ponovno zatekla u ruletu dopunskih kvalifikacija. Poput poruge iz nekog ironičnog vica, ispred Hrvatske plasirao se Island. Očigledno, u proteklom razdoblju nismo odveć napredovali. Niti smo išta naučili – iz vlastitih grešaka.

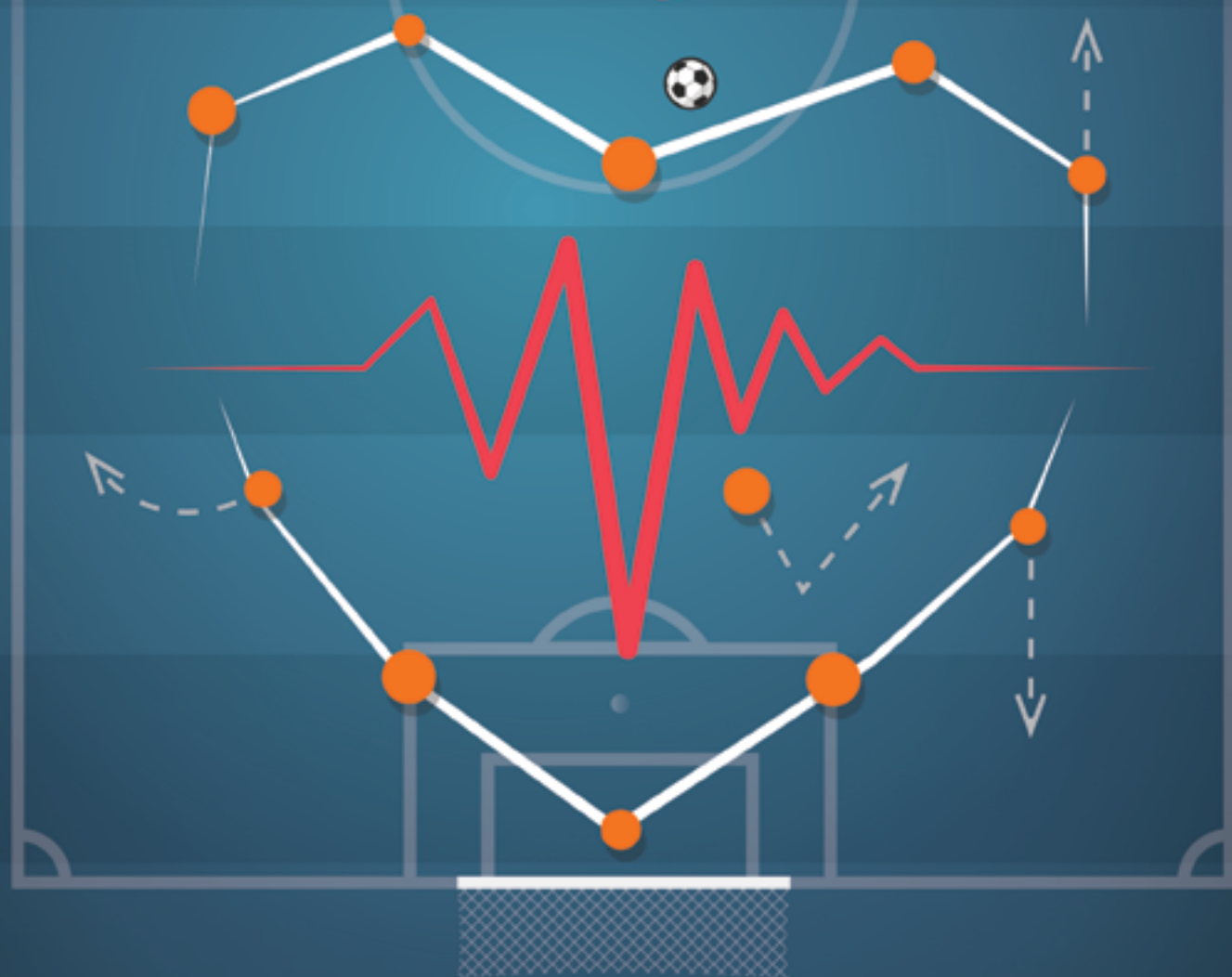
UTJECAJ SPORTA NA PSIHOFIZIČKO ZDRAVLJE

#ŽIVOTNAKONSPORTSKEKARIJERE

27.10. HOTEL ANTUNOVIĆ

#SKINIMO STIGMU

POKROVITELJI

PARTNERI

NEKI DANIELS
/// MEDIA

